

Z V O N

148 Main St. - New Rochelle, N.Y. 10802
P.O. Box 639 - Tel.: (914) 636-4225

PASTORALNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Nová země a nové nebe.

Neznáme čas, kdy dospějí k svému dokonání země a lidstvo, a nevíme způsob, jímž se má proměnit vesmír. Tento viditelný svět, zohyzděný hříchem, sice pomine, ale dostává se nám poučení, že Bůh připravuje nový příbytek, novou zemi, v které přebývá spravedlnost a

jejíž blaženost naplní a převýší všechny touhy po ukojení, které vyvstávají v lidském srdci. Tehdy bude přemožena smrt, a synové Boží budou v Kristu vzkříšeni, a to, co bylo rozséváno v slabosti a porušitelnosti, oběče neporušitelnost; láska však a její dílo zůstane, a veškeré tvorstvo, které Bůh stvořil pro člověka, bude vysvobozeno z otročení nicotnosti.

Dostává se nám napomenutí, že nic člověku neprospěje, kdyby celý svět získal, ale sebe ztratil. Očekávání nové země však nesmí oslabit, nýbrž spíše povzbudit k úsilí o zvelebení této země, kde roste tělo oné nové lidské rodiny, která již může poskytnout jakýsi nástin nového věku. Proto i když je třeba pečlivě rozlišovat pozemský pokrok od růstu Kristova království, má přesto pro Království Boží, pokud přispívá k lepšímu uspořádání lidské společnosti, velikou důležitost.

Neboť hodnoty lidské důstojnosti, bratrského společenství a svobody, totiž všechny tyto dobré plody přírody i našeho přičinění, které jsme v Duchu Páně a podle jeho příkazu zde na zemi rozmnožili, potom opět nalezneme, očištěné však od každé skvrny, ozářené a přetvořené, až Kristus odevzdá Otci věčné a všeobecné království, "království pravdy a života, království svatosti a milosti, království spravedlnosti, lásky a pokoje." Toto království je zde na zemi tajemně přítomno; s příchodem Páně však bude dovršeno.

IV.

ÚKOL CÍRKVE V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Vzájemný vztah mezi církví a světem

Všecko, co jsme řekli o důstojnosti lidské osoby, o lidském společenství, o hlubokém smyslu lidské činnosti, tvoří základ pro vztah mezi církví a světem, jakož i základnu jejich vzájemného dialogu. Proto všechno to, co již tento sněm prohlásil o tajemství církve, v této kapitole předpokládáme, a zabýváme se nyní církví z hlediska její přítomnosti ve světě, s níž žije a jedná.

Církev pochází z lásky věčného Otce, Kristem Vykupitelem v čase založená a shromážděná v Duchu svatém, má spásný a eschatologický cíl, který je plně dosažitelný jen v budoucím věku. Je však přítomna už zde na zemi, shromážděná z lidí, totiž lenu pozemské obce, povolanych k tomu, aby už v dějinách lidského pokolení vytvořili rodinu dětí Božích, která má neustále růst až do příchodu Páně. Byla sice spojena vjedno kvůli nebeským statkům a jimi obdařena, ale tato rodina je Kristem "ustavena a uspořádána na zemi jako společnost a vybavena vhodnými prostředky pro viditelnou a společenskou jednotu. Tím je církev zároveň společností viditelná i duchovní," postupuje spolu s celým člověčenstvem, sdílí s ním týž pozemský osud a je jakoby kvas a duše lidské společnosti, kterou má v Kristu obnovit a přetvořit v Boží rodinu.

(pokračování)

vydedení

*Pane, nauč nás milovať tých, ktorých nikto nemiluje!
Jestvujú milióny ľudských bytostí - tvoje deti a naši bratia -
čo umierajú hladom, hoci si nezaslúžili smrť hladom,
čo zomierajú smädом, hoci si nezaslúžili smrť smädом,
čo ňa nepoznajú, hoci si nezaslúžili túto tragickú nebedomosť.
Pane, nedopusť už nikdy, aby sme žili šťastne a spokojne, utiahnutí vo
svojom teplom kútiku.
Zobuď v nás zmysel pre všeobecnú svetovú biedu a osloboď nás od zaslepeného samotárskeho "ja".
To je naša vrúcna prosba.*

(Claude a Feder)

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému!

*Jak těžké jsou hříchy nactiutrhání a pomluvy?

Jak pomluva, tak i nactiutrhání jsou těžké hříchy, když to, co mluvíme o druhé osobě, vážně škodí jeho dobré pověsti. Jsou to lehké hříchy, nejde-li o nic vážného. Klepy jsou hřích, když je to i zároveň pomluva nebo nactiutrhání.

Kdo se dopustí pomluvy nebo nactiutrhání, musí ze všech sil hledět napravit dobré jméno toho, komu uškodil. Předsevzetí učinit takovou nápravu je nutné abychom dostali od těchto hříchů rozhrěšení.

* Jak vážná je povinnost zachovat tajemství?

Velikost povinnosti zachovávat tajemství závisí na tom, do jaké míry záleží osobě, která nám tajemství svěřila, na tom, aby věc zůstala tajná.

Zpovědní tajemství kněz nikdy nesmí vyjevit ze žádného důvodu, i kdyby ho to mělo stát život.

* * *

Novináři, kteří šíří věci, které hraničí s pomluvou, těší se dnes velké oblibě; často se však zapomíná na to, že zbytečné zveřejňování hříchů a zločinů druhých nelze ničím ospravedlnit a že snadno to může být i těžký hřích. Katolíci nemá číst takové časopisy, které si libují v pomlouvání, ostouzení a šíření provinění druhých, a tím méně je smí podporovat.

Zveličování v řeči může být lež. To platí nejen ve společenském, nýbrž i v obchodním životě. Přehnané vychvalování dobrých vlastností, jen aby zboží šlo lépe na odbyt, nelze ospravedlnit. Poctivost v řeči by měla být příznačná pro katolíka jak ve společnosti, tak i v obchodě.

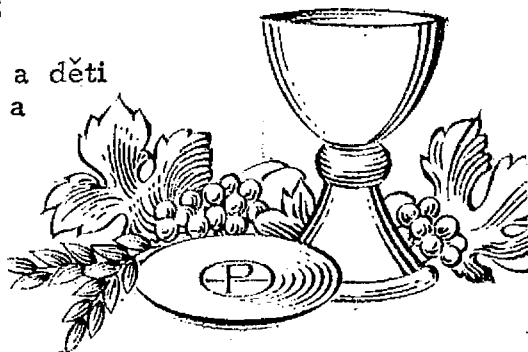
Je velmi lehké kritizovat druhé a stěžovat si na ně, zvláště nejsou-li přítomni, mluvit zbytečně o jejich chybách a odsuzovat jejich způsob jednání. Spíše bychom měli ukazovat na dobré stránky osob, o kterých mluvíme, a bránit je, jako bychom bránili sebe, když jsou kritizovány.

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za zemř. Jana Gašparíka - manželka a děti
- Za zemřelých rodičův z oboch strán a brata Milana - manželia Abrahámovi
2. Za zemřelou Julii Wasyleniuk - její manžel a dcera
3. Za zemřelého Svatopluka Jaroně -
- paní Jarmila Mudrá
4. Za zemřelého Jana Skopala - rodina Bartošova.
5. Za zemřelého Vlastimila Bílka - jeho manželka a dcery
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro manž. Joan a John Škrkoň
6. Za živou a zemř. rodinu Kubelkovu z obou stran - manž. Kubelkovi
7. Za zemřelého Jerry Kankrlíka - jeho manželka Růžena
8. Za zemřelého Jana Skopala - rodina Bartošova
9. Za zemřelou Marii Voženílkovu - její dcera
10. Za zemřelého otca Jozefa Škrkoňa - manželia Janko a Joan Škrkoňovi
11. Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní a na vyprošení dalších
- rodina Schroeder
12. Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní a na vyprošení dalších
- rodina Jurčova
13. Za zemřelou maminku a babičku Jelenu Rennerovu - syn s rodinou
14. Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní a na vyprošení dalších
paní Božena McMillan s rodinou
15. Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
- Za zemřelou Alžbētu Bergerovu - její manžel
16. Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní a na vyprošení dalších
- rodina Žáčkova
17. Za zemřelou Boženu Novotnou
18. Za zemřelou sestru Miladu Havlíkovu - rodina Krupkova
19. Ke cti P. Marie Sedmibolestné na dobrý úmysel - rodina Petrášova
20. Za živé a zemř. členy rodin Liškovy, Křížovy a Žaludovy - manželé Liškovi
21. Za zdraví, Boží požehnání a na úmysly manželů Kizale
22. Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
23. Za zemřelého Víta Malíka a za celou rodinu - rodina Malíkova
24. Za živé a zemřelé naší krajské rodiny
25. Za manžele Jerry a Mary Otrubovy a jejich děti s rodinami
26. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Růženu Sedlaříkovu
- Za zemřelého manžela Václava - paní Louisa Myslivcová
27. Za zemř. Annu Hřičovou - paní Mary Kanyerová a manželé Škrkoňovi
28. Za zemřelého manžela Václava - paní Louisa Myslivcová

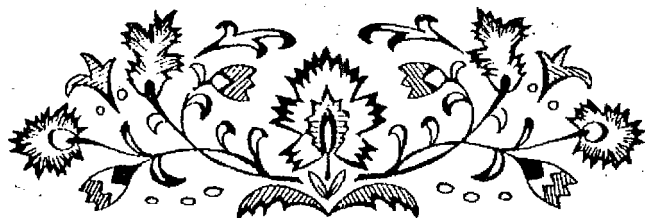
MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ

ZEMŘELI: Růžena Drhová - Jelena Rennerová - Dr. Jozef Šrámek - Božena Novotná. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás!"

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno
u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY

každou neděli v 10:15 hod. ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde je po bohoslužbách SPOLEČNÁ SNÍDANĚ.

O MILOSRDNÁ MATKO MARIA

srdečné milosti i nádeje naše, poněvadž tvůj milý syn Jezu Kristus pro ny hříšné z tebe se ráčil naroditi, nezapomínaj na nás, nehrdaj námi! Ukoj hněv tvůrcě našeho, otvrat od nás jeho hněv! Rač za ny orodovati před jeho svatým obličejem, naňžto obličej andělé žádají hlédati, ať neza-drží smilovanie! A když se právě uhněvá, uklid naši nekázn, abychom více jeho nedrážili k hněvu. Velicít jsou naši hříši, malá naše viera. Ustydla naše milost. Roztržena naše modlitva. A protož, čím smy více neustaviční, tiem se více nad námi smiluj! O milostivá Panno Maria, pros za ny svého milého syna Jezu Krista. Amen.

Jan Milc z Kroměříže

* * *

Z pohledu světa, ve kterém žijeme, vede cesta k velikosti a slávě úspěšností. Avšak snaha po úspěchu za každou cenu nutně vede k deformacím ve vztazích i v charakteru. Takže všechny zmíněné hodnoty mají svou skutečnou cenu jenom velmi krátkodobě. Teprve tehdy, když člověk nechce vidět krátkozraké měřítko okamžitého úspěchu či slávy, začíná si klást otázky po skutečných kořenech všeho, s čím se v životě setkává.

Viděno pouze lidskýma očima Ježíš prohrál v boji proti temným silám tohoto světa. Ke své královské moci se hlásí v momentě, kdy je to

směšné. Jeho panování začíná na kříži a vládne pouze těm, kteří jeho vladařskou moc chtějí uznat. Svou vládu nikomu nevnucuje a nemá žádné donucovací prostředky, jimiž by svou vůli chtěl prosazovat. A přece je to Pán.

Následoval ho v mnoha směrech náš světec, kterého v měsíci září oslavujem. Václav také podlehl v nerovném boji s násilím a se zlem. Ale tím ještě nebyla porážena pravda, spravedlnost a láska. Mnozí si zřejmě tehdy i dnes říkali a říkají, že pravda se prosadí jenom silou, snilkové Václavova typu končí porážkou. Ale naštěstí jsou zde vedle takto uvažujících lidí i ti, kteří znovu budou věřit tomu, že pravda a spravedlnost jednou zvítězí. Do rukou nebudou brát zbraně, ale budou je nabízet k podání, k objetí a k modlitbě.

Z této vytrvalé naděje bude vyrustat "civilisace lásky".

A.K.

Draží poutníci z Čech a Moravy!

V kritických chvílích českých dějin vaši předkové hledali útočiště u svatého Václava a nacházeli sílu a naději. Před dvěma roky se vás statisíce shromáždily na jeho náměstí v Praze, u jeho sochy, abyste odmítli vládu lži a rozhodli se žít v pravdě. Kníže Václav to dokázal, protože žil v pravdě, kterou je Kristus. I vy to můžete dokázat jako on, bude-li pravda normou vašeho myšlení, slov i jednání, budete-li pravdu nade vše milovat, protože Pravda je Kristus. K tomu vám uděluji své apoštolské požehnání.

(Jan Pavel II. 9. října 1991)

Stichira k sv. Václavu

Veden láskou k povolání nejvyššímu
šel jsi do chrámu Kristova
nejblahoslavenější,
u něhož jsi přijal diadém královský,
neporušitelný a nepomíjející.
Jako slunce se jím zaskvěl
a jasnou září zázraku jsi rozlil
na západ i do krajín severních,
které opěvují tvou památku
přeslavnou a nehynoucí,
svatý Václave!

(Staroslověnské legendy)

Prolitím přečistě krve své,
přeslavný Václave,
ozdobils Kristovu církev
jako purpurem královským.
Jím ozdobena,
všechny krajiny shromáždjuje
k slavnosti,
aby radostně slavily
tvou nejsvětější památku,
aby věrně volaly k Dobrodinci a
Tvůrci všech:

Sláva ti, Kriste, jenž jsi památku
svého světce učinil podivuhodnou!

Kardinál Vives, ktorý prvý nastolil Don Boskov beati-
fikačný proces, výstižne poznamenal, že nikdy nemal v
rukách akty tak preplnené nadprirodzenými zjavmi ako
Don Boskove. A sám pápež Pius XI. dva mesiace pred vy-
stavením dekrétu blahorečenia vyhlásil, že v Don Boskovom
živote mimoriadne sa stávalo obyčajným a nadprirodzené pri-
rodzeným

To, čo sme dosiaľ o Don Boskových stykoch s nadprirodzenom už
uviedli, doplnujeme ešte aspoň nakrátko dvoma podivnými zjavmi, ktoré
pochádzajú z dvoch protivných svetov.

Roku 1878 oboznámil sa Don Bosko v Toulone s rodinou grófa Colle,
ktorá ho potom až do smrti zahrnovala svojím dobrodením. Pre túto svoju
štedrosť a šlachetnosť patrí táto rodina medzi najväčších saleziánskych
dobrodincov. Milióny darovala Don Boskovi. Keď bol v najväčšej núdzi a
nevedel si už nijako pomôcť, išiel ku grófovi Collemu a stadiť sa vracal s
potrebnou sumou.

Gróf Colle mal jediného syna. Menoval sa Ludko. Bol veľmi intelligen-
tný, ale slabý. Žiarila z neho samá dobrota, anjelská čistota, jemnosť a
prívetivosť. Don Bosko sa s ním poznal dva roky a mal ho rád, veľmi rád.
Najmä v zime sa schádzali a dôverne zhovárali. Žiaľbohu, mladý gróf Lu-
dovít Colle dostal suchoty a r. 1881 umrel 17-ročný. Don Bosko bol pos-
ledné dni pred jeho smrťou pri ňom.

Tieto láskyplné styky Don Boska s mladým grófom Colle neprestali ani
po smrti, ale dostali zvláštnu formu. Don Bosko často vídaval zosnulého
Ludka na svojich cestách ako spoločníka. Donášal Don Boskovi v rozlič-
ných veciach Božie rozkazy. A dosť často ho navštevoval i doma v izbe a
bavili sa spolu ako za živa.

Co tu píšeme, rozprával sám Don Bosko.

Pár dní po smrti mladého grófa Don Bosko spovedal cez svätú omšu v
sakristii chrámu Panny Márie Pomocnice. Zrazu prišla naňho akási zvláš-
tna roztržitosť. A vtom videl mladého Colleho. Tvár mu žiarila blaženos-
ťou a bol v prekrásnej záhrade v kruhu iných mladíkov.

Dňa 27. mája, ráno po Nanebevstúpení Pána, slúžil Don Bosko sv.
omšu v chráme Panny Márie Pomocnice na úmysel Colleovej rodiny, ktorá
tam bola prítomná. Na pozdvihovanie zasa zbadal nebohého Ludka pri sebe
v samej žiare a blaženosti. Keď sa na konci sv. omše modlil záverečné
modlitby, nebohý kľačal pri ňom a v sakristii znova stál pred Don Boskom.
Ale už nebol sám. Okolo neho stáli chlapci, ktorí umreli u saleziánov v
povesti svätých.

Dňa 3. júla toho istého roku písal Don Bosko grófke Colleovej:

- V deň svätého Alojza, 21. júna, videl som pri sv. omši po pozdvi-

hovaní vášho syna tak, ako som ho poznal za živa. Ale jeho tvár bola červená a svietila silnejšie ako slnko.

Dňa 30. augusta písal jej toto:

- Na deň svätého Ludovíta kráľa, 25. augusta, po pozdvihovaní mal som zasa šťastie vidieť vášho syna, a to ešte vo väčšom svetle, ako došiel. Bol v záhrade s inými mladíkmi a všetci spievali hymnu panicov v takom nápeve a s takým prízvukom, že to neviem ani vyjadriť.

Roku 1882 tretiu nedeľu po Veľkej noci ukázal sa Ludovít Colle Don Boskovi v sakristii kaplnky budúceho chrámu Božského Srdca v Ríme. Čerpal vodu z bezodnej studne, čím chcel asi naznačiť nekonečný prameň milosti, vyvierajúci z úcty Božského Srdca.

Roku 1883 ukázal sa mladý gróf Don Boskovi pri sv. omši v Hyérach (Francúzsko) a ukázal mu americké kraje, ktoré čakajú saleziánskych misiónárov. A vtedy ho aj upozornil:

- Učte deti často prijímať a zavčasu prijímať. V 4. a 5. roku ukazujte im už sv. hostiu a učte ich klaňať sa najsvätejšej Sviatosti Oltárnej, aby sa tak čím prv pripravili na prvé sv. prijímanie.

V apríli roku 1883 slúžil Don Bosko sv. omšu v chráme Panny Márie Víťaznej v Paríži. Keď dával sv. prijímanie, videl Colleho znova pred sebou. Zadíval sa naňho a prestal dávať prijímanie. Kaplán, ktorý mu ministroval, myslel, že Don Bosko je už vyčerpaný a ďalej nevláde. Vzal teda od neho cibórium a dával sv. prijímanie on sám.

(Alberti-Jur Koza Matejov:
DON BOSKO)

Josef Václav Sládek:

T Ě M N E J M E N Š Í M

Hej, mik, mik! Hej, mik, mik!
Do mouky spad komínk!
Měl co dělat na komíně,
propad střechou, už byl v mlýně;
to byl smích a to byl křik!

Hejsazi! Hejsazi!
Však si kytli nezkazí;
toho věru nenadál se!
Nejvíc bílý prášek smál se,
a pad při tom do sazí.

